

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XCIV. An Iure diuino eße Iudicem Confitentium Sacerdote[m] doceat
Euangelium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

QVÆSTIO XCV.

An Sacerdos iure diuino Iudex Confitentium esse doceatur ex Euangelio?

LVTHERANI æquè ac CALVINIANI negant esse Iudices Absoluentes; sed prædicatores Annunciantes Absolutionem à Deo factam Pœnitentibus: Ideoq; nullo iure opus esse Confessione, vt Sacramentali.

SVADENT istis LVTHERANI, 1. Melanch. in Apolog. Conf. Aug. art. de Confess. Dicunt, Iudicem debere cognoscere causam, priusquam pronunciet, hoc nihil ad rem pertinet: Quia Absolutio est executio alieni beneficii, nõ Iudicium. Idem in Locis anno 1543. de Confess. Quia differunt Iudicium & Euangelii ministerium. In Iudicio necesse est fieri Cognitionem: At Ministerium Euangelii est mandatum certum impertiendi beneficii, sc. annunciandi Remissionis peccatorum, siue nota sint, siue ignota. Infra: Ministerium est testimonium diuina Absolutionis. Infra. Quod Euangelium multis applicari possit, hoc testatur. Quodcumq; solueritis, &c.

2. CALVINVS Inlt. 1.3. c. 4. §. 18. Quod contendunt, Non fieri posse iudicium, nisi causã cognitã: in promptu solutio est: Temere hoc sibi arrogare, qui sunt à seipsis Iudices reati, &c. Ac si esset Iurisdictio Quæstioni adiuncta: Hoc in fuisse Apostolis incognitum; tota eorum Doctrina clamat. Ibidem ait, Remittere peccata, esse, polliceri credentibus ex Verbo Dei emissionem: Retinere, esse; edicere damnationem non amplectentibus Christum, Similia & cæteri.

AUTOR. Sacerdotes audiunt confitentes, & absoluunt pœnitentes vt Iudices. 1. Teste S. Scriptura in meo Antichristop. 3. q. 37. Neque negant aduersarii, Matth. 16. Tibi dabo &c. Matth. 18. Quæcumq; allig. &c. Ioan. 20. Quorum remisistis, &c. promitti, darique potestatem Remittendi peccata, & Retinendi; at negat Modũ Iudiciale; affirmat annunciatẽ.

Nos hanc negamus; afferimus illã. 1.

Ex metaphora Clauis. Hæc dantur ad aperendum vel claudendum; non ad significandum esse clausum aut apertũ. Deus datur Magistratibus in signum potestatis practicæ, non significatiuæ. Hinc, Apoc. 3. Qui habet Clauis David; qui aperit, & nemo claudit; claudit & nemo aperit: hoc omnes exponunt de Iudiciaria Christi potestate: At suas Christus Clauis communicauit Petro & Apostolis: ergo & Iudiciariam potestatem.

2. Ex Ligare, & Soluere: Hæc actum sonant, non significationem aut annunciationem: alioquin fuisset dicendum, Quæcumq; ERANT, non ERUNT soluta. Et remissa fuerunt, non, remittuntur eis.

3. Ex Quorum, sc. non omnium in infinitè, sicut Matt. 28. Prædicare Euangelium omni creat. &c. sed discretè, scilicet, quorum peccata iudicauerint absoluenda.

4. Ex ceremonia, Insufficiens: quod dicit sp. Sanctum peccata vt flamma frangi extinguendi: Iuxta Ila. 44. Deleui, vt misisset peccata tua. Non igitur impertit Annunciandi Spiritum; quem Act. 2. in specula linguarum misit. Ita S. Patres.

5. Ex Ratione. Nam si Annunciandi tantum fiat ad significandum, peccata esse remissa per Fidem; ergo. 1. Annunciatio ea necessaria non est; iam enim fides perfecit quod necesse fuerat. 2. Perire nemo posset ex eo tantum, quod habere non queat sacerdotem à quo recõdillatur: cũ fides cũctis esse promissa queat: et posse etiã sic perire testatur S. Aug. ep. 180. 3. Surdi reconciliari non possent; quia annunciantẽ non audiunt. Eccl. 32. Non effundas sermonem, ubi non est auditus. 4. Omnis homo, laicus, foemina, infidelis, absoluere posset; quia annunciatẽ potest.

DICO AD I. Beneficium Redētoris factum constat omnibus in genere; at in specie an hic & ille &c. sint illius capaces, an non, hoc iudicium est; neu contra istud fiat: *Matth. 7. Ne mittatis margarinas vestras ante porcos.*

AD II. Tit. 1. Nec quisquam sibi sumis honorem Sacerdotalis iudicii huius; sed qui Vocatus à Deo est. Et ritè vocato ac exposto Sacerdoti data est potestas Cognitionis, & Iurisdictionis vel ad Absoluedum, aut ad retinendum.

QVÆSTIO XCVI.

An Cognitionem peccatorum pertinere ad Sacerdotes doceant Figura?

LUTHERANI, vt Kemnitius p. 2. Exam. pag. 986. Et CALVINIANI negant: typos nostros refutantes.

SVADENT sic. 1. Calvinus Inst. l. 3. c. 4. § 4. *Misit Dominus Mat. 8 leprosos ad Sacerdotes. Misitne ad Confessionem? Quis unquam audiuit audiendis Confessionibus presertim Leuiticos Sacerdotes?* 2. Ibid. Leu. 13. 14. *De lepra pronuntiare, Sacerdotum est. At translato Sacerdotio, necesse est Legis translatione fieri. Omnia Sacerdotia ad Christum translata sunt in tota completa & finita.* 3. Ibid. *Importuna est eorum allegoria, qua legem merè politicam inter ceremonias reponit. &c. Ad veros Christi Ministros nil in hoc legale pertinet.* 4. Kem. *Quando quis adducebat hostiam pro peccato, Num. 5. Leu 5 non exigebatur, vt peccatum in specie Sacerdoti exponeret.* 5. Baptizandi, *Matth. 3. Mar. 1.* confitebantur peccata Ioanni in genere, non in specie; id est, Agnoscebant peccata sua, ita Calvin. & Kemn. 6. Calvin. Dominus Iudæis, non Apostolis de Lazaro dixit: *Soluite.* Neque allegoria valent ad confirmanda dogmata *Ad ignoscendum magis nos flectere debet iudicis exemplum; vt ne vincitum vellent, quem ipse soluit a morte.*

AVTOR. Typi præteriti ostendunt rem figuratâ præsentē; non directè probant subinde. Sicut tamen Baptismus & Eucharistia docentur ex Figuris in lege Naturæ, & Moylis, ex Christi promissione, ex Institutione, & Vtu: Sic & Confessio: Quanto magis hæc est de peccatis in specie faciendâ, corâ Ministro Dei Absolvente in Noua Lege, cum in Vetere sit facta absque Absolutione? Nam Adæ, *Gen. 3.* Abeli, *Gen. 4.* Minister erat Angelus consentientibus: ait Ambr. Greg. Chryf. hom. 18 in Genes. 2. *Leu. 13. 14. Matth. 8.* Ostensio lepræ faciendâ Sacerdoti fuit typus Confessionis, ait Hieron. in 16. *Mat. Chryf. l. 3. de Sacerd. 3. Num. 5. Leu. 5.* Sacrificia offerebantur pro peccatis, loco satisfactionis: teste Thoma Wald. s. Antonino p. 3. 14. c. 6. §. 2. & Rabinis apud Galatinū. 4. Hoc de Lazaro: *Soluite; finite abire:* allegoricè interpretantur ad Absolutionem peccatorum s. Patres. *Ambr. l. 2. de par. cap. 7. August. Greg. 22. Mor. c. 13. &c.*

DICO AD I. Hæc sycophantia est. Non dicimus missos ad Confessionem: sed inde vt ex typo simili argumentum ducimus cum s. Chrysofomo & Hier.

AD II. Sacerdotium omne est ad Christum translatum; at eius executionem facit per Ministros, non per Se; sic & per hos iudicat de lepra spiritali. Vt igitur lege vetere completa lex Noua viget; sic & Sacerdotium nouum.

AD III. Non est politica; sed merè ceremonialis, & typica, nil pertinens ad laicos. Et esto; sit politica; cur non simul esse typica potest? Non igitur hoc ius legale ad Christianos pertinet; sed simile spiritale,